

Slakter

fram for partiet

FEB -74

Diskusjonsblad for Oslo/Akershus

La ikke massene løpe foran deg
FORBERED 1. MAI NÅ!

I N N H O L D

I. mai	side 21.
Rolf Dahl	side 9.
Om årsmøter i klubber og foreninger.....	side 16.
Kort rapport om moms.....	side 13
Sosialistisk Skoleforum	side 12
Marx-Engels-skolen.....	side 7
Gøy på landet	side 15
T.-saken-.....	side 4
Mobiliser for Kambodsja.....	side 5
Svar om RV.....	side 14
Bør vi dele Oslo/Akershus?.....	side 11

Sett deg nå ned og skriv alle de innlegg du har tenkt å få inn i FFP. Innlegg er ikke nødvendigvis lange artikler - kortere kommentarer er også hjertelig velkommen.

Skriv helst på stensil og helst i to spalter, men håndskrevne innlegg blir også mottatt. Innlegg leveres på kontoret i kontortida eller til avdelingsformannen som sørger for at det kommer videre. Frist for innlevering er den 20. i hver måned.

1. MAI 1974

SAMORGS OPPLÈGG

Som dere så i vår forrige melding om 1.mai, gikk desembernr. av SV-Horisont (SVs faglige avis) inn for 1.maisamarbeid med DNA under Oslo Samorgs ledelse.

I dag har denne holdningen gitt seg uttrykk i konkret politikk: i midten av januar hadde Oslo Samorg styremøte, der det ble vedtatt et forslag til 1.mai-oppløgg for Oslo. Det går i korthet ut på følgende:

Samorg skal arrangere demonstrasjon under hovedparolen: "Samhold gir styrke - LO gir styrke." Samorg alene skal være arrangør. (Mot tidligere års samarrangement med DNA). Demonstrasjonen skal være rent faglig, der klubber og foreninger får full parolefrihet. Folkelige organisasjoner får ikke adgang, ei heller ungdomsorganisasjoner. Det betyr f.eks. at kvinner som ikke er fagorganiserte bare kan delta om de slutter seg til sin ektemanns eller onkels seksjon.

I styreforslaget inngår også at 1.maikomiteen skal bestå av Samorgs AU (3 DNA-folk) + Rolf Dahl og Per Ryanes fra SV. Forslaget skal nå legges fram for Samorgs representantskap 11.februar.

OG SV BIFALT

Dahl og Ryanes sluttet i Samorg helt opp om denne linja. Det eneste de vil ta kamp på er at SV må få en av hovedtalerne (dersom det ikke blir en nøytral taler), og delvis på spørsmålet om en "ungdomseksjon" i toget (AUF, SVU og RU i seksjoner!)

På spørsmålet om hovedtaler står DNA/LO-ledelsen imidlertid sterkt på kravet om Aspengren "fordi det er LOs 75årsjubileum" i år.

- Hva er SVs begrunnelse for dette samarbeidet med DNA?

For dem som står på samarbeidslinja med DNA/LO-ledelsen er slagordet "Enhet i fagbevegelsen". Denne enheten skal tydeligvis omfatte også klasseforraderne innafor fagbevegelsen. Disse SVerne underordner det politiske grunnlaget fullstendig "enhet med fienden"-linja. Egentlig er det ei rein kapitulasjonslinje, og fremst er den uttrykk for

visse SV-pampers jakt på "posisjoner".

SV MOT HØYRE

SVs holdning i år er en klar høyredreining fra i fjor, og til syvende og sist bare en videreføring av den politikken SV-ledelsen har stått for det siste 3/4 året. Vi tenker på treneringa av Chile-demonstrasjonen, moms-aksjonen og nå T. demonstrasjonen 21/2. SV-ledelsen har gang på gang avvist eller trenert folkelige aksjoner, unngått samarbeid med oss og gjort krumspring for å tekkes høyresosialdemokratiet.

SV er en lite homogen masse. Under 1.maiarbeidet i fjor og foran valget var det mye snakk om venstre/høyre i SV -, i dsg er bildet nærmest slik: vi ser en klar høyreprofil i SV, sentrert rundt parlamentsgruppa og det sentrale faglige utvalget. Noen klar venstregruppe er det derimot umulig å se.

Likevel: det er ledelsen som utformer politikken, de vanlige medlemmene får henge med om de vil. Og hvorvidt de vil velge å henge med, avhenger mye av vår politikk overfor dem.

VÅR SITUASJON

Den politiske situasjonen vi har nå foran 1.mai er for oss klart gunstog. Vårt politiske grunnlag er klart: vi vil lage en 1.maimanifestasjon på klassekampens grunn, mot kapitalen og dens aktive medløpere i DNA-regjering og ledelse og LO-topp. I fjor gikk SV-partene med oss, mot klassesamarbeid, i år går de med Aspengren.

Reaksjonene innen SV har vært ulike på ledelsens utkjør. (Mange SVere vet ennå ikke om opplegget). Av de som kjenner linja protesterer noen umiddelbart, noen "venter og ser", noen beklager delvis, men støtter siden "situasjonen nå er blitt som den er."

På Universitetet har SV kjørt ut at vi ljuger om hva som egent-

(1. mai, forts.)

lig har skjedd - vedtaket i Sam-
orgstyret viser derimot klart hvor
saken står.

Etter at saken er blitt kjent
har en par av SV-lederne "myknet"
litt - i alle fall er de meget spa-
ke blitt. De er blitt "usikre på om
de skal godta Aspengren", og vil
(kanskje) i stedet satse på en litt
mindre "eksponert" DNA-pamp (Ivar
Sdegård, DNA, form. i Oslo Samorg)
er nevnt. Men realiteten blir i al-
le fall den samme: mini-pampen vil
lese opp Aspengrens politikk.

Helst ønsker vi å presse SV over
til et skikkelig tog 1.mai. Men skal
vi ha noe som helst håp om suksess
med det må vi bygge opp et sterkt
progressivt alternativ til venstre
for DNA på 1.mai.

VÅRT ARBEID FRAMOVER

Vi har foretatt en del diploma-
tiske utkjør: tatt kontakt med en
del progressive SV-ere og uavhengige
med sikte på å trekke dem med på et
skikkelig 1.maiopplegg. Vi har fått
flere positive reaksjoner, men det-
te arbeidet er bare i sin begynnelse.
Vi har laget et foreløpig utkast
til politisk manifest for 1.mai og
sendt dette til aktuelle fagfore-
ninger og folk - faglige, kunst-
nere, o.a.

4 februar skal vi avholde et
konstituerende møte og vedta ende-
lig manifest og velge AU til komi-
teen. Det blir sendt ut presse-
melding etter møtet.

Utover i februar skal manifestet
massespres med støtteopprop, og i
slutten av februar skal komiteen
endelig konstitueres med styre og
arbeidsprogram framover.

11 februar skal altså Oslo Sam-
orgs representantskap møtes og ta
stilling til styrets forslag (som
ganske sansynlig blir vedtatt). Der
vil våre folk sjølsagt kjøre fram
vårt manifest og oppfordre til
støtte for det.

Vår linje framover:

A) POLITISK OFFENSIV

Den politiske offensiven foran
1.mai må være vår. Hver anledning
må brukes til å kjøre fram vår po-
litikk på dette spørsmålet, vi må
aldri la de andre få muligheten

til å kjøre på at "ml-erne split-
ter enheten i fagbevegelsen," osv.

Vi må bruke enhver anledning
til å påvise det reaksjonære i
SV-ledelsens samarbeidspolitikk -
samarbeid med Aspengren er samar-
beid med Anders Jahre. Den fag-
lige "enheten" som Rolf Dahl snak-
ker om er enhet med pampeveldet.

B) DIPLOMATI

Hele tiden må vi være flinke
til å trekke til oss vippeperso-
ner. Det er ledelsens feilaktige
linje vi vil til livs, ikke med-
lemsmassen i SV. Det er ikke AKP
som "vinner" dersom vi får SV til
å bryte samarbeidet med høyresosi-
aldemokratene. Poenget er at det
vil være en seier og et skritt
framover for hele den norske ar-
beiderklassen og enhetsfronten i
Norge.

C) MASSEMOBILISERING

Overalt der vi jobber skal vi
danne 1.maikomiteer og bruke kam-
pen om de to linjene til å disku-
tere mest mulig politikk. Laga har
frist til 3 mars med å diskutere
1.mai. Det betyr ikke at møtene
skal holdes 2/3. Sett i gang med
mobiliseringsarbeidet snarest mu-
lig, trekk med uorganiserte, få
SVere med på møter. La oss kaste
oss ut i denne politiske kampen.
Og la oss nagle sosialdemokratene
i SV til skampælen på klassekam-
pens saker!

Venke

TARIFFKONFERANSER

(endelige datoer)

Transport 5 februar
Staten 16 og 17 februar
Kommuneforb. 16 og 17 februar
Grafisk 16 og 17 februar
Lærlinger 20 februar
Bygg/Arb.m.forb. 23 og 24 februar
NNN 26 februar

TILBALSÅKA - REVISJONISTENE TRENERER!

4

VI VIL IKKE TILLATE AT KLASSESTATEN STRAFFER KAMERATEN VÅR - MINST 5000 I OSLO SENTRUM 21 FEBRUAR!

I månedskiftet januar/februar vil stoda i t. l. saka være omtrent slik:

Initiativ er reist over største delen av landet for å møte rettsaka med sterke protestaksjoner/demonstrasjoner.

Det det gjelder om er å legge press på statsapparatet for å vise 1) en fellende dom i byretten vil ikke bli tålt, og 2) sikre at saka ikke blir hindra i å komme til lagretten (ved appell).

Bare omfattende masseaksjoner kan mobilisere nok press på statsapparatet til at saka vinnes. Denne artikkelen skal ta opp en type hindringer som har stilt seg i veien for slikt press, nemlig den moderne revisjonismen.

T. komiteen i Oslo besto fra starten av representanter fra SFU (Gunnvald G.), fra KU (Kåre Andre N. n), AIK-U, RU og soldatkamerater av Narve. Slik oppbygging gjorde at komiteen blei liten og effektiv, men samtidig uten grunnplan av noen art, følgelig byråkratisk.

Det viste seg snart: da rettsaka blei berammet 19 desember tok ml-erne opp behovet for demonstrasjoner. KU og SFU kjørte hardt imot, - de hevdet at det var mye riktigere med et stort møte, hvor kjente personer sa viktige ting. Konkret foreslo de Reidar Larsen, Arnt Henriksen og Kielland som innledere. Demonstrasjon ville dessuten bare være i veien for møtet. For det første hadde ml-erne, og da spesielt studentene, forlenget nesten ødelagt demonstrasjonsvåpenet (eksemplet som blei trukket fram var kvinne-demonstrasjonen).

Nåvel - rettsaka blei utsatt, men KU kjørte like fullt så langt at de trua med brudd med RU hvis det blei tatt noen initiativ til demonstrasjon.

I januar kom temaet demonstrasjon sjølsagt opp igjen, - og det samme gjentok seg. KU gikk i spissen for kampen mot demonstrasjon,

og trakk SFU med seg. KU truet med brudd med RU og AKP hvis en tok initiativ til demonstrasjon. "Bare fagbevegelsen" kunne ta et slikt initiativ, og da spesielt representantskapet i Oslo Samorg 11 februar" (er som kjent dominert av DNA). Vi avviste dette, - men i stedet for å la dem få hindra saka mer ved trening og provokasjoner tok vi umiddelbart kontakt med styret i DNS og folk i fagbevegelsen. Demonstrasjonsinitiativet kom som et sjokk på KUs K.A.N., og til og med AP-folk ivret for at Støttekomiteen nå måtte stille seg i spissen for både demonstrasjoner og mere til. Verst for K. A.N. var det da t.o.m. Arnt Henriksen fra SVs stortingsgruppe stilte seg uforstående til KUs haleheng.

På det møtet der dette skjedde løste vi også en annen viktig motsigelse. Alle som var til stede (repr. fra interesseorg. og fagbev.) gikk inn for at vi skulle styrke komiteen med representanter fra forskjellige organisasjoner. Dette hadde også KU og SFU gått imot ved en rekke tidligere anledninger.

Altså: ved å mobilisere folk på nødvendigheten av demonstrasjoner klarte vi å isolere KUs råtne vente-og-se/fagbevegelsen-den-røde linje; samtidig klarte vi å knytte komiteen nært til masseorganisasjonene, istedenfor å isolere komiteen og derigjennom binde den til KU og SFUs forgodtbefindende.

Vi skal seinere komme med en grundigere analyse av motsig. til SVU i dette arbeidet. Nå er det viktig å være klar over den reaksjonære rollen KUs (og SFUs) folk har spilt i viktige spørsmål. Jamfør l.maiarbeidet: KU, Rolf Dahl & co utgjør et betydelig revisjonistisk kraftsentrum i SV. Mange ml-ere mener at KU stort sett ligger oss svært nær. Vi har fått erfare noe annet.

DERFOR: TILBAKEVIS REVISJONISMEN GJENNOM FULL MOBILISERING TIL DEMONSTRASJON 21 FEBRUAR. KLUBBER, INTERESSEORGANISASJONER MÅ VEDTA TILSLUTNING OG GÅ MED SINE FANER. LAG LOKAL PROPAGANDA!

MOBILISER FOR KAMBODSJA

MOT USA OG SOVJET !

Vietnamkrigen er ikke slutt

Alle veit vel at vietnamkrigen ikke er slutt tross fredsavtalen?

Parisavtalen var en seier for PRR. Amerikanerne måtte trekke ut de fleste av sine styrker, og PRR fikk et pusteroom. Men fred skapte den ikke. Thieu står fortsatt igjen med enorme styrker og våpenhjelp. Han har aldri tenkt å overgi seg - noe PRR veit. Han forbereder angrep og prøver dessuten å provosere fram situasjoner der USA kommer inn igjen - se f.eks. på kampene mot Kina i Sørkinahavet i januar. Han tvinger PRR med på stadig større slag.

Fredsavtalen har midlertidig lagt en viss demper på krigen. Men den skjærer seg nå. En ny runde med full krig står igjen før sør-vietnam blir virkelig fritt. Den krigen kommer sannt. PRR vil vinne, men vi må være forberedt på å yte full støtte.

Kambodsja - den viktigste slagmarka nå

I Kambodsja er det ikke inngått noen fredsavtale. Det har ikke vært i frigjøringsfrontens interesser. Den militære og politiske situasjon har vært gunstigere enn i Vietnam. Krigen er så kraftig som aldri før. Frigjøringsfronten i Kambodsja står sterkere militært enn i Sør-vietnam. Den behersker mesteparten av området og presser mot fiendens siste store styrkepunkt Pnom Penh.

Diplomatisk står den også sterkere. PRR blir anerkjent av stadig flere land. Men i samband med fredsavtalen ahr PRR nødvendigvis måttet gi en midlertidig godkjenning av Thieu-regimet som en eksisterende regjering i Sør-vietnam. Dette bruker en del regjeringer (bl.a. den norske) som et påskudd for ikke å anerkjenne PRR. GRUNK-regjeringa derimot er i en gunstigere situasjon siden den slipper å gi en slik anerkjennelse. Tvert imot truer den de stater som fortsatt har forbindelse med Lon Nol med at det vil få konsekvenser etter frigjøringa. Dette virker - bl.a. har Sovjet omsider frosset ned sine diplomatiske forbindelser med Lon Nol. GRUNK er anerkjent av flere land enn PRR. Det var bare ved hjelp av et dagsorden-trikk at USA klarte å hindre at Lon Nol blei hevet ut av FN i høst. GRUNK er omtrent sikret FN-plass i 1974.

Kambodsja - første nye folkedemokrati siden 1954?

Alt dette betyr at den edelige frigjøringa av Kambodsja godt kan skje i den nære framtid: i løpet av et år eller to. Frigjøringsfronten FUNK er ledet av et marxist-leninistisk Kommunistparti som drev et godt forberedelsesarbeid i en årrekke før kuppet i 1970. Derfor vil revolusjonen i Kambodsja ikke bare fører til at en får et nasjonalt regime med et visst anti-imperialistisk preg, mens en ny overklasse får makta, slik som f. eks. i Algerie eller Egypt. Kambodsja k kommer til å bli et folkedemokrati som sannsynligvis vil utvikle seg mot proletariatets diktatur og sosialismen.

Dette blir den første virkelige nye, sosialistiske staten siden DRV(Nord-vietnam) i 1954.

Vi må være klar over at dette kan få veldig stor betydning. Det vil påvirke frigjøringsbevegelser over hele verden i marxist-leninistisk retning. Det vil også være et slag mot revisjonistene overalt, fordi det vil avsløre deres prat om 'den fredelige veien'. Det vil være en veldig bra ting også for de revolusjonære i Norge og AKP(m-l).

Sovjet mot Kambodsja

Krustsjov nekta i sin tid å støtte Vietnam. Av taktiske grunner ga russerne seinere noe støtte, samtidig som de forsøker å få Vietnam til å gi opp kampen.

I Kambodsja har Sovjet støttet Lon Nol fra første øyeblikk. De har hatt diplomatiske forbindelser helt til 1973. De har gitt Lon Nol svære lån, materiell, lastebiler osv. Sovjetiske forsikrings-selskaper har tilmed forsikret konvoier som gikk fra sør-vietnam til Pnomh Penh!

Årsaken er at russerne ikke har noe håp om å kontrollere FUNK. Fordi halvparten av FUNK-ledelsen lenge satt i Kina (idag er bare statsoverhodet, Sihanouk igjen der) mente Sovjet at FUNKs framganger var til fordel for kineserne. Derfor saboterte de FUNK og støttet Lon Nol, uansett følgene for vanlige kambodsjanere.

Kommunistpartiet i Kambodsja er marxist-leninistisk og ikke noe redskap for Sovjet. Derfor har russerne prøvd både å bestikke folk i fronten og å lage sitt eget 'kommunistparti' i Pnomh Penh under

Lon Nols beskyttelse. Alt for å hindre det skrekkelige nederlaget det ville være (både for sovjetiske stormaktsplaner og for den revisjonistiske ideologien) dersom FUNK med marxist-leninister i ledelsen kom til makta i Kambodsja.

I dagser Sovjet FUNKs seier som sikker. Følgelig er det uungåelig at forholdet til Lon Nol må kjøles ned. Men samtidig skal vi være klar over at sovjet ønsker ingen støttedemonstrasjoner for Kambodsja. For Sovjets internasjonale 'anti-imperialistiske organisasjoner' som 'verdensføderasjonen av demokratisk ungdom' eksisterer ikke Kambodsja. De vestlige revisjonist-partiene vil ikke demonstrere for Kambodsja.

Om en revisjonist blir fengslet i Chile starter Sovjet en verdensomspennede kampanje. Om kambodsjanerne kjemper for seieren i sin frihetskamp ser Sovjet helst at ingen nevner det, ingen støtter det og alle glemmer det.

Vår plikt som kommunister:

støtt Kambodsja - støtt Vietnam!

Kampene i Kambodsja er de viktigste anti-imperialistiske kampene som noen frigjøringsbevegelse fører i hele verden akkurat nå. De er viktigere enn i Chile. De er viktigere enn i Palestina. De er viktigere enn i Guinea-Bissau. De er akkurat nå viktigere enn i Vietnam. Alle disse frigjøringskampene fortjener støtte, men akkurat nå er Kambodsja viktigst.

Ingen andre enn vi vil lede kampen for å støtte Kambodsja. Ikke NKP, og NKP vil bremse SV. Ikke de kristne som viser et slikt gledelig engagemang for Afrika og Latin-Amerika. Bare vi, marxist-leninistene.

Vi har mye å henge i med denne våren. Noen vil si at Kambodsja 'passer ikke inn'. Men her er det ikke spørsmål om hva som passer inn, men om vår plikt som kommunister. Vår plikt er å fortelle massene om hva som skjer i Kambodsja, å rette folks øyne dit bl.a. ved å demonstrere. Vi kan ikke si 'kambodsjanere, vent med sluttkampen deres til det passer på vår arbeidsplan å støtte den'. Vi kan ikke si 'Bresjnev, slutt med sabotasjen din til det passer vår arbeidsplan å bekjempe den'. Hva ville vi si om kambodsjanerne sa det samme under vår sluttkamp?

Vi må demonstrere for Kambodsja i vår. Det må vi gjøre også for Vietnams skyld. Krigen i Indo-Kina kommer ikke til å være slutt på mange år ennå. Trolig

kommer siste og hardeste akt til å slutte i Vietnam. Vi kan ikke tillate oss å slutte med solidafitetsarbeidet for Indo-Kina.

Vi må støtte SOLKOM. Sjøl om vi har mye annet å drive med, så har SOLKOM forte satt viktige oppgaver i en årrekke. Vi, kommunistene, har plikt til å hjelpe til med å få SOLKOM til å leve og kjempe i denne årrekke.

Kamerater! Vi er kommunister og ikke ansvarsløse overfor folka som kjemper mot imperialismen i fjerne verdensdeler. Derfor må vi aldri glemme å handle i samsvar med ordene: ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE FOLK I ALLE LAND, FOREN DERE!

Halvor

marx-engels skolen.

7

E

Til de som har meldt seg på kurs E.

E: Om boligspørsmålet

Kursavgift kr. 10,-

Tidspunkt: kl. 1900 den 19.2 og 26.2.

Sted: Partilagsledelsen ved stedet.

Kurset vil ta opp boligproblemet teoretisk og viktige punkter i vårt boligarbeid.

1. dag. Boligproblemet under kapitalismen.

Kommunistene og boligkampen.

Hva er boligproblemet og hvordan drives det fram.

Boligproblemet i ulike klasser.

Hvordan prøves boligproblemet løst.

Boligkooperasjonen.

Kommunistisk boligpolitikk og boligkampens politiske perspektiver.

Forslag til diskusjon:

Hva har hindret oss i å reise en bevegelse på boligspørsmålet?

Hvem er venn og hvem er fiende i boligkampen?

Hvordan prioritere arbeid i bomiljøet i forhold til vårt viktigste kampfelt - fagbevegelsen?

Grunnbok: Engels - Om boligspørsmålet.

2. dag. Borettslagene, kampen mot dyrtida.

Hvorfor er det så dyrt å bo?

Statens og kommunens økonomiske politikk.

Hva betaler vi gjennom husleia?

Hva vil det si å jobbe i et borettslag?

Kampmetoder: streik, blokkade.

Forslag til diskusjon:

Hvordan mobiliserer vi massenes kampkraft? Hva er de mest brennende spørsmåla?

Etter hvilke prinsipper bygger vi kampenhet i borettslaget?

Litteratur: Publikasjoner fra NBBL og OBOS.

St.meld. 76 71-72: Om boligspørsmål

NOU 1972: 4. Boligformidling

Boligbeskatning

Litteraturen spiller mindre rolle for kurset, men kan være en støtte i arbeidet.

F

KOMMUNISTISK FILOSOFI (NYTT, UTVIDA KURS)

ME-skolens kurs i kommunistisk filosofi er nå avslutta med godt resultat, så godt at vi følger opp med et nytt i slutten av februar og i mars. Det forrige kurset var på to møter, og konsentrerte seg hovedsaklig om materialisme kontra idealisme og dialektikken i samfunnet og naturen. Hovedinnvendingen mot kurset var at det ble presset for mye inn på disse to møtene, og at viktige områder bare blei overflatisk behandla. Det nye kurset vil der-

for strekke seg over 5 uker med et møte i uka. Emnene vil bli disse: 1) Materialismen kontra idealismen. 2) Religion og marxisme. 3) Empirisme og empiriokritisisme. 4) Mekanisk kontra dialektisk syn på utviklingen. 5) Dialektikken i naturen.

Det arbeides nå med å utgi de to foregående innledningene som stensilhefter. Som det ser ut til nå, vil disse heftene foreligge i god tid før kurset setter i gang. Heftene vil være verdifult forberedelsesmateriale. Da disse heftene ikke vil bli solgt utafør partiet (og venner) i første omgang, bør alle kursdeltakere henvende seg til partikontoret om de skal ha dem. Sjøl om stensilheftene dekker store delar av kurset, så dekker de ikke alt, og de kan overhode ikke erstatte sjølskolering i klassikere på dette området. Derfor oppfordres alle deltakere til å studere "Om motsigelsen", "Om praksis", "Hvor kommer de riktige ideene fra", av Mao, videre Stalins bidrag til materialismens teori først og fremst i "Den dialektiske og historiske materialismen" og "Anarkisme eller sosialisme.". Videre dekker Lenin spørsmålet om religion i "Arbeiderpartiets stilling til religionen" og "Om betydningen av den kjempende materialismen." Begge disse artiklene finnes i samlingen Marx-Engels-marxisme. Engels "Anti-Dyhring" og Lenins "Marxisme og empiriokritisisme" dekker også viktige områder av dette kurset.

Av artikler utenom klassikerne vil vi henvise til SFs religionsprogram, til artikler om arbeideres bruk av filosofi i Peking Review, og til Materialisten nr. 2 og 3 (om de foreligger på dette tidspunktet).

La dere ikke skremme av denne lange oversikten. Den kunne forøvrig vært mye lenger. Bit tennene sammen og les. Når prioritering likevel er nødvendig bør alle lese stensilheftene og de tre artiklene av Mao som vi har nevnt.

MØTENE BLIR AVHOLDT FØLGENDE DAGER:

27/2, 6/3, 13/3, 20/3, 27/3, alle dager kl. 19.00. Sted får dere av lagledelsen. Maksimalt tre deltakere pr. lag. Prisen for kurset: kr. 30,-.

PÅMELDINGSFRIST: 20/2

G

DISKUSJONSMØTE OM POSITIVISME

Positivismen sier bl.a. at de naturvitenskapelige metodene er de eneste akseptable også i de andre vitenskapene, f.eks. samfunnsvitenskapene. Hvordan skal vi stille oss til positivismen? Hva skal vi stille istedenfor? Hvilken metode skal vi anlegge i vårt vitenskapelige arbeid?

Slike problemstillinger og mange andre vil bli reist og diskutert på dette diskusjonsmøtet i Marx-Engels-skoleas regi.

Forberedelser: det vil bli utarbeida problemstillinger og litteraturhenvisninger seinere. Disse vil finnes på partikontoret.

Kurset holdes: 4/3 kl. 19.00

Pris kr. 10,-

Maksimalt 2 deltakere fra hvert lag. Lag som ønsker større kvote må kontakte ME-skolen så raskt som mulig.

ROLF DAHL

9

SOCIALIMPERIALISMENS REPRESENTANT I SV ?

I AKP(m-l) leser vi altfor lite sovjetisk propaganda. Teoretiske sovjetiske artikler om Vest-Europa sier mye vi burde vite og ha interesse for.

Her er noen typiske trekk fra det siste året:

1) Teoretiske artikler sjeller ut "maoister" særlig i vesten og Latin-Amerika med grovt skyts (til tross for at det stadig sies at "maoistene" er betydningsløse). Vi har fått bekræfta at det ogsåkjøres hardt internt overfor pro-sovjetiske partier at ingen form for samarbeid med "maoister" må ekje.

2) Sovjet skal holde en "internasjonalt kommunistkonferanse" - trolig i 1974. I følge bl. a. revisjonistpartiet i Nederland (uavhengig fra Sovjet) skal hensikten være å tvinge igjennom et vedtak som "ekskluderer KKP og Indonesias KP fra verdensbevegelsen og erklærer at Kina ikke lenger er et sosialistisk land". Sovjet jobber intenst med å konsolidere alle sine støttepartier rundt en hardere anti-kinesisk linje.

3) Sovjet har bedret samarbeidet med de høyresosialdemokratiske partiene. En sterkt økende støm av delegasjoner fra høyresos. dem partier og fagforeninger går østover. Det siste - og viktigste tiltaket er den felles østeuropeisk-vestlig-sosialdemokratiske fagforeningskomiteen. Denne komiteen skal bare ta for seg saker som de to sidene er enige om og ut fra dette arbeide fram en stadig økende enhet. Aspengren (se senere i artikkelen) har uttalt seg meget positivt om komiteen.

4) Sovjet propaganderer i teoretiske artikler fred mellom revisjonister og høyresosialdemokrater. Dette blir begrunnet omtrent slik: Når reformistiske (dvs. høyresos. dem.) og kommunistiske (dvs. revisjonistiske) partier slåss mot hverandre, går begge tilbake til fordel for høyrekreftene. Sovjet propaganderer nå at de vestlige partiene skal gå i en fast blokk med høyresosialdemokraterne uten kamp. (En del tegn tyder på at Sovjet møter motstand blant en del svært sovjettro her bl a. i Finland.

Trolig henger politikken sammen med Sovjets forsøk på å skaffe seg innflytelse i Vesteuropa (jfr. "sikkerhetsforhandlingene") ved å vri sosialdemokratene fra å være amerikansk - og tyskvennlige til å bli sovjetvennlige. Vi skal ikke drøfte årsakene nærmere i denne artikkelen, bare slå fast at slik er det.

II

ROLF DAHL ER DAGLIG LEDER I SVs FAGLIGE UTVALG.

Han er kjent for å være åpent og kompromisløst sovjetvennlig. Han har vært uenig med NKP-ledelsen, men aldri med Sovjet. Han støttet fra første øyeblikk invasjonen av Tsjekko. Han dro på "fredskonferanse" i Moskva midt under moms-kampene høsten 73 til tross for at han var hovedansvarlig for moms-kampanjen i SV (noe som også svekket SVs innsats kraftig.) Han har vært et utall ganger i Østeuropa. Han har sagt at Aspengren er den mest progressive LO-lederen vi noen gang har hatt fordi han har vært i Moskva.

III

Tenk så over følgende fakta: Det er RD som er hovedmannen bak SV-linja 1. mai. Det er han som har forhandla med samorg for SV og kommet med i samorgs komitee. Det er han som har utforma linja i SV. Tilsynelatende har dette skjedd uten at bl a. framtrede SFere og SFUere har hatt virkelig oversikt over hva som skjedde. (Feks. at DNA senrtalet er for enhet med SV, noe RD har visst hele tida.) RD tik sjøl initiativet til det berømte møtet med AKP(m-l) i Oslo. Det var han sjøl som brakte på bane Aspengren som taler. (Legg merke til at vi alt fo ganger har vært inne på Aspengren i denne artikkelen).

RD var hovedmannen bak kampanjen for å hindre at SV blei med i vietnamdemonstrasjonen 10. desember 1973. (Se siste nr. av KK 1973). Legg merke til a) at denne demonstrasjonen ikke inneholdt noe RD sjøl er personlig uenig i, b) at vietnamdemonstrasjoner slett ikke er RDs egentlige arbeidsfelt i SV, c) at også her kjørte han mot det standpunkt SF til slutt landa på. Også i dette tilfelle tok RD på egenhånd initiativet til "forhandlingsmøter" med AKP(m-l).

Kretser i SV kjempet i flere uker etter jul hardt mot at det skulle bli noen støttedemonstrasjon for Narve T. i. De ledende i dette har vært sterkt sovjet-tro KU-ere. I tillegg viser det seg at ingen andre enn vår venn RD har vært intenst akriv i SV bak kulissene mot en T. L-demonstrasjon. Da SV til slutt ga seg var det folk fra SF og AIK som broyt KU/RD-linja.

RD har foreslått for ledende kamerater i AKP(m-l) at tillitsmenn i MOMS-komiteen som er AKP(m-l)medlemmer skal trekke seg fra komiteen for å 'gi plass for høyreorienterte arbeiderpartifolk' som han sjøl sier. RD sier at det blir ikke som tak i moms-komiteen uten at det kommer med flere av det han åpent sier er 'høyreorienterte DNA-medlemmer! Åssen ahn skal få slike folk til å kjempe mot moms, eller hvorfor de ikke 'får plass' i komiteen om ikke andre trekker seg, har han ikke forklart. Han har også foreslått at han og AKP(m-l) skulle komme sammen og dele plassene i en uavhengig masseorganisasjons styre, nemlig Kvinnefronten!

Både når det gjaldt Chile og Midtøsten-krigen var det folk som står RD meget nær (bl.a. Kalheim) som kjempet gjennom i SV at SV ikke skulle delta i monstringer sammen med AKP(m-l). Når det gjaldt Chile, så deltok bl.a. SF-ere i studenttinget og NSU sammen med oss, når det gjaldt Midtøsten så stilt SFU opp. Daglig leder i SV Roald Halvorsen er en annen som står RD nær. På SVs faglige konferanse i januar holdt han en innledning som hardt angrep oss, mens den var forsomlig overfor DNA. Dette er bemerkelsesverdige, ettersom både Kalheim og Halvorsen er folk som i SV-sammenheng var forholdsvis politive til samarbeid med AKP(m-l) helt fram til valget. I den siste tida har de tilsynelatende snudd. De omgås RD nærmest daglig, og drøfter alle viktige spørsmål med ham. (SVs faglige utvalg, der alle tre sitter, later nå også til å gå inn for å gi SV-ere besked om å aktivt bekjempe at AKP(m-l) medlemmer blir valgt til tillitsmenn sjøl om det fører til at høyreorienterte kommer inn i stedet.)

RDs sabotasje av demonstrasjoner er ikke ny. Så tidlig som våren 1972 forsøkte han å hindre en enhetlig demonstrasjon til støtte for FNLs offensiv. I FBs faglige utvalg, som han var formann i, var han den enkeltperson som mto flere andre alltid forsøkte å hindre enhetsopplegg med AKMED.

IV

Moskva er mot enhet med 'maoister' uansett. Moskva er for enhet med høyresosialdemokraterd uansett. RD praktiserer nøyaktig den samme linja. Han er erklært moskvatilhenger og har veeldig mye kontakter østover. En 'tilfeldighet'?

Så snart det er snakk om enhetsopplegg, kommer RD settende - sjøl om det ikke behøver ha noe å gjøre direkte med hans arbeid i SVs F.U. Han vil alltid gjerne ha 'forhandlingsmøter' med AKP(m-l), til tross for at han er grunnleggende fullstendig uenig med oss, og til tross for at det aldri kommer noe ut av møtene. Er det ikke pussig at han gidder? Eller er det kanskje slik at han frykter for at det kunne bli resultater dersom andre SV-ere forhandle?

RD har et behagelig vesen - er hyggelig og lett å omgås. Men i praksis viser det seg at hans mål er å vraklegge og ødelegge. Han sprenger gjerne enhet i lufta uansett om saka er god bare for at SV ikke skal marsjere sammen med AKP(m-l). Han vil knytte SV til DNA sjøl om det betyr å svelge Aspengrens og Brattelis politikk - noe de fleste SV-medlemmer aldri har villt. Det finnes progressive folk i SV med opportunistiske feil, og det finnes opportuniste med progressive sider. RD er i sine handlinger ingen av delene: han er en sabotør, en svart reaksjonær, en representant for imperialismen. Bak det 'behagelige' ytre skjuler det seg en SVs Håkon Lie.

Halvor

ooOoo

BØR VI DELE OSLO/AKERSHUS SOM DISTRIKTSORGANISASJON?

Bakgrunn:

Avdelingsrepresentanter fra Akershus har ved flere anledninger det siste året gitt uttrykk for at de synes kontakten mellom Akershusavdelingene og DS er for dårlig. Det har gått på både den jevnlige oppfølging mellom formannskonferranseene, materiell og beskjedrutine og ved enkelte høve, at innledninger og problemstillinger på formannskonferanser hovedsaklig har tatt utgangspunkt i "Oslo-problemer".

Noe av dette henger sjølsagt sammen med at det er svært få fra DS som er fra A. og jobber med A. Men siden DS jo er et DS for både O og A, så burde vel noen O-folk bli satt på A da, ville kanskje mange si. Mulig. Men på den annen side har både organisasjonen vår og de politiske oppgavene/forpliktelsene den er stillt overfor, vokst så betydelig i løpet av det siste året at vi ikke uten videre kan si at en annen slik prioritering hadde vært riktig.

Hva skal vi gjøre?

Vi kan slå fast at situasjonen slik som den er nå, må endres. Vi trenger en utvikling av særegen politikk for Akershusforhold, og vi trenger å styrke forbindelsen mellom distriktsledelse og partiavdelingene i fylket.

For å muliggjøre dette trengs det åpenbart flere folk på Akershus enn hva som nå er tilfelle. Etter mitt syn er det da i dag hovedsaklig to måter dette kan gjøres på:

1. Et opprettes et Akershusutvalg ~~under~~ DS som disponerer folk utafor DS.
2. Det opprettes et "interims-DS" for A. inntil årsmøtet kan velge et DS. Det ville innebære at A. begynner å fungere som egen distriktsorg så snart "interims-DS"et er oppretta, men at det er underlagt det nåværende felles-DS mht ansvarsforhold. Det nåværende DS måtte her også ha ansvar for oppretting av dette "interims-DS"et" og ha rett til å trekke folk utafor inn.

Jeg ser alternativ 2 som beste. Alternativ 1 vil virke byråkratiserende sammenlignet med 2. Det blir et mellomledd mer. Det ville være det beste bare hvis "interims-DS" ble for svakt politisk. Det avgjørende blir dermed vurderingen av om den nye ledelsen vil bli politisk sterk nok. (Jfr. lignende problemstillinger på andre plan i forbindelse med: skal avdelingene deles? skal stedslagene nyoppdeles?) Med politisk styrke mener jeg her både skikkelig grep om den allmene politiske linja og evne til å tillempe den til sitt område og lede gjennomføringa av den. Uten noen nærmere begrunnelse tror jeg at den politiske styrke i et eget Akershus-DS i dag ville bli tilstrekkelig stor til at det ville vinne inn mer i form av særegent grep om A. enn hva det ville tape i allment politisk grep ved å skille lag med Oslo-DS.

I diskusjoner i fjor på spørsmålet om deling eller ikke deling, ble to hovedargumenter som gikk imot deling, gittsom:

- a) Hovedtyngden av A. (befolkningsmessig) har forhold som er svært like med forholda i drabantby-Oslo. Dessuten: Oslo/Akershus er i stor grad et felles arbeidsmarked og næringsstrukturen er svært sammenvevd.
- b). Det ville bety en svekkelse av den politiske diskusjonen i A. hvis vi skilte lag.

Som nevnt ovenfor mener jeg at argument b) ikke er et motargument i dag. Arg. a) gikk mer på om det var ønskelig å dele. Selv om politikken er mye lik og de politiske sakene ofte er felles i O/A, så er situasjonen i dag at organisasjonen er blitt så svær og oppgavene/forpliktelsene så mange at det gjør det vanskelig å lede hele området tilfredsstillende gjennom en distriktsorganisasjon.

forts. s.15

SOSIALISTISK SKOLE

- FORUM¹²

I vår by har lærere i SV(SF) tatt initiativet til en slags forening av sosialistiske lærere. Denne ideen har ulma hos noen av dem lenge, iforskjellige varianter: Noen vil ha en forening å la Krom, somskøl omfatte lærere, elever, foreldre, som bl.a. skal bygge alternative ungdomsskoler. Noen vil at den skal være en lærerforening for utvikling av "sosialistisk pedagogikk". Noen vil at den skal være en forening tilslutta SV. Noen vil at den skal være landsomfattende straks. Noen vil at den skal erstatte fagforeningene. Uansett hvilken linje som seirer - foreninga bli oppretta i gegynnelsen av februar. De fleste vil nok at den skal være partipolitisk uavhengig, og lærerne i AKP er invitert til å delta.

Hva skal være vår holdning? Argumenter for ikke å være med: 1. Noen sier: Vi er mot "sosialistiske fronter". Fronter bygd på sosialistisk grunnlag snevrer inn fronten. den skal bygges på konkrete paroler. 2. Å opprette en forening for sosialistiske lærere vil bare fyre opp under hetsen fra Libertas. Overvåkinga mot lærerne er skjerpaa, og provokasjoner fra oss vil styrke høyre kreftene. 3. Enkelte av lederne i fagforeningene vil kanskje prøve å få det til at dette er konkurrerende organisasjon, og få en kjærkomme anledning til å kvitte seg med brysomme elementer (fraksjonsvirksomhet

Argumenter for å være med.

*1. Vi har aldri vært prinsipielt mot "sosialistiske fronter". Argumentene vår har alltid vært begrunna ut fra konkrete forhold (Nei til sosialistisk anti-EEC-front, nei til sosialistisk kvinnefront). Faktum er vel det at hvis SV/vi oppretta en lærerfront på konkrete paroler, en interesseorganisasjon - da vil enkelte av folka i fagforeningsledelsen ha større på skudd til å si at dette er en konkurrent til fagforeningene. Og det ønsker vi i hvertfall ikke at den skal være. En sosialistisk plattform å la "drøfte skoleproblema i et sosialistisk perspektiv" utsetter oss ikke for hoggi samme grad.

2. Libertas vil sikkert reagere når

en slik sak blir oppretta . på den andre sida skal vi ikke la oss skremme slik at vi ikke tar til motmæle. Forøvrig er dette et argument for at vi blir med: Mange som er ferske som lærere har kanskje litt tendenser til å lære bort alt de kan om verden det første, året slik at resultatet oft blir at de blir sett på som anmasende og sekteriske. Vi synes vi har sett tendensen mer innafor SV enn i våre egne rekker sel om den selvsagt ikke er hovedsida der heller. vi vil understreke at hovedparten av SV-lærerne er fornuftige folk. Men likevel: Noen av SV-lærerne har et veldig ensidig syn på hva "sosialistiske" lærere skal gjøre. De ser det ofte som en hovedoppgave å utvikle "sosialistisk pedagogikk", som ofte begrenser seg til å "avsløre borgerlige lærebøker". Dessuten ser noen av dem det slik at hovedmøtsigelsen går mellom sosialistiske lærere og resten, og vil legge opp arbeidet deretter. Hovedsaken blir da ikke å forsvare lærernes interesser, men å forsvare sosialistiske læreres interesser. Da er det lett å gjøre unødige feil i undervisninga, og det er også dermed lett å skape unødige motsigelser mellom lærerne. Men selvsagt er dette saker vi må diskutere i fellesskap slik at vi lettere unngår eventuelle utkjør som nettopp vil gi Libertas vann på mølla.

3. Noen av lederne i fagforeningene vil kanskje se surt på opprettelsen av en samling av sosialistiske lærere. Det er et argument for at vi er med. Ikke så mange av SV-lærerne har noen fagforeningserfaring ogmdet er lett å gjøre feil som vil gi næring til oppfatninga om fraksjon. Ganske mange av oss begynner nå å få erfaring fra arbeidet i fagforeningene og vi bør diskutere sammen dem for å prøve å lage ei best mulig linje med minst mulige feil. Det er nødvendig at denne samlinga uttrykker støtte til fagforeningene, og at den forsikrer at dens medlemmer vil arbeide lijalit i sine fagforeninger. Det er ønskelig at organisasjonen får et ikke-lærer navn, f. eks. Sosialistisk Skoleforum, og at det ofisielle formålet er å diskutere skole spørsmål i et sosialistisk perspektiv, dvs. formelt å distansere seg fra å behandle fagforeningssaker.

Vi er for å delta utfra det som allerede er sagt, men også utfra å se litt lengre: Det er en absolutt styrke at flere bra sosialistiske og progressive blir trukket med i fagforeningsarbeidet. Det vil styrke lærernes kamp generelt. Det vil styrke muligheten til å spre en skikkelig lærerepolitikk på flere lærerværelser. Dette vil svekke høyrekraftenes innflytelse og relative antall.

Ved å delta i et slikt forum, vil vi komme i nær kontakt med ganske mange bra folk, uskolerte folk, hvis eneste feil er at de er kommet i kontakt med SF før oss. Felles politiske diskusjoner vil sikkert utvikle både dem og oss.

Det er med rette kommet mye kritikk på SV-ledelsen, bl.a. på Chile og Camara, 10. desember, moms m.m. Mange synes at SV-ledelsen går mot høyre. Det er klart at det bare er reaksjonen som har interesse av at SV-ledelsen tar feilaktige standpunkter.

Det skader folkets sag i sterk grad at de som fikk så mye tillit ved valget, skal dreie opinionen mot høyre. Vi må diskutere disse spørsmåla på en kameratslig måte med SVere vi kjenner, slik at de bedre kan føre fram sin kritikk innafor SV. Det er også en grunn til at vi trenger et nærere samarbeid med SVere.

Altså er det mange grunner til at vi anser det for riktig å bli med i et forum med SVere. Den aktuelle kampen trenger et bedre samkjør av de progressive kreftene, og den langsiktige kampen trener også et bedre samarbeid.

Hilsen to.

Kort rapport om moms

SV lamna momsarbeidet i 1½ mnd. ved at de ikke fant noen som kunne jobbe i momskomiteens sekretariat, og til slutt kom -- Rolf Dahl (se annen art.) Etter mye mas kom vi i alle fall fram til brukbare arbeidsplaner for momskampanjen videre, slik at vi kan komme ut av dødvanet. Hovedvekten blir lagt på skoler og 1.mai, nå mens tariffoppgjøret står i forgrunnen i arbeidsfolks kamp for bedre levekår.

Planene er:

1. STUDIER.

Utdanningsøkendes momskomite har laga en moms-sirkel på 5 møter:

1) Momsen som system, 2) Hvor kan pengene tas, 3) Indirekte skatters historie, 4) Kamperfaringer vi kan lære av, og 5) Argumentsamling. Heftene (kr. 2,- pr.stk.) kan bestilles gjennom Norsk Studentunion, Løkkevn.7, Oslo 2. De vil bli kjørt ut som et tilbud til momskomiteer, fagforeninger og andre interesserte. BRUK SIRKELEN - KOMBINER DEN MED PRAKSIS (stands, husbesøk, o.l.)

2. MOBILISERING TIL MOMSPAROLER 1. MAI.

Dette blir den viktigste eksterne oppgaven i momsarbeidet i vår. Det er uhyre viktig at momskravet reises så bredt som mulig denne kampdagen.

Mons

SVAR OM RV

14

Svar til en tidligere artikkel i FFP: "RV - en fasade eller en reell allianse."

Dette svaret kommer desverre alt for sent, men jeg tror likevel det er riktig at vi kommer med denne oppklaringen angående valgarbeidet.

2 kamerater fra Oslo hevder at de fikk rede på gjennom rykter at det vanskelig lot seg gjøre å bygge opp valgalliansen lokalt og sentralt.

Til det rent faktiske: vi sentralt har aldri ment at det ikke var både mulig og framfor alt ønskelig at slik RV ble bygget opp. Det som er mer interessant er å diskutere hvorvidt Rød Valgallianse var en reell allianse.

Det vi sikkert lett kan enes om er at det politiske grunnlaget til RV var et klart front-grunnlag. Spørsmålet blir da: hadde RV frontsamsetning? Sentralt klarte fronten å trekke til seg en rekke folk som ikke hadde kunnet støtte en ren AKP-liste. Listene i O/A innholdt for Oslos vedkommende 1/3 uavhengige, for Akershus ca. 1/2.

Lokalt ble det flere steder bygget opp RV-grupper med uavhengige som - selv om de har skiftet form og arbeidsområder - de facto eksisterer den dag i dag. Jeg vil ikke si at dette er noen norm, men det eksisterer.

Det er likevel riktig å peke på at det mange steder ikke eksisterte slike reelle RV-grupper, og at det arbeidet vi gjorde med de uavhengige var alt for dårlig. Det mener jeg ikke skyldes et idealistisk opplegg, men heller en dårlig gjennomføring av et i hovedsak bra opplegg. Min konklusjon er at RV var en reell allianse, når vi vurderer helheten, men at det mange steder lokalt ikke eksisterte en reell front. Faktisk hvor mange steder dette gjeldt er jeg ikke i stand til å svare på.

Svar på en del av spørsmålene:

1. At RV sentralt og for Oslo ikke hadde møter etter sommerferien er positivt garnt. RV i Oslo hadde to møter med hele komiteen + AU-møter en gang i uken. Tror det var noe tilsvarende sentralt.

2. "At partiet overtok det sentrale arbeidet, slik at DS la opp hele valgkampen i Oslo etter sommeren."

Dette er også positivt galt. RV i Oslo diskuterte og la opp planene for Oslo. Jeg vil faktisk si at DS diskuterte dette for lite.

Så til spørsmålet om sentralt "satt på" opplysninger om hvordan valget ville gå i Oslo. For bare å slå fast en ting: DS hadde ingen analyse om at valget ville gå såpass dårlig som det gikk. Vi hadde ingen forestilling om at taktisk stemmegivning skulle få et slikt omfang. At taktisk stemmegivning ble diskutert er en annen sak. Det ledet oss ikke til de konklusjonene som valget ga.

Til spørsmålet om å skape en falsk optimisme:

Innafor ledelsen var det hele tiden motsetninger i vurderingen av det sansynlige resultatet. Det var svært mange kamerater som mente at her var det reelle muligheter til mandat. Andre mente at vi ville komme tett oppunder et. Derfor mente vi det var riktig å kjøre dette positivt. Dvs. virkelig vise at her var det muligheter. At dette var en feilaktig analyse er lett å se nå.

Til spørsmålet om den politiske mobiliseringen av medlemmene mener jeg at dette var det virkelig svake punktet, og at det også her lå grunnlag for alt ryktemakeri o.l. Dette gjelder spesielt den grunnleggende mobiliseringen før valgkampen tok til.

Det er også riktig kritikk at vi alt for lite satset på å holde medlemmene informert underveis. Møtet i Chateau Neuf 19/8 var et slikt forsøk, men det ble alt for lite.

Dette var litt overfladisk, men jeg håper det ga kameratene et visst svar på spørsmålene.

formannen i
DS O/A

GØY PÅ LANDET

Det er nå snart et år siden AKP ble stiftet. Partiet har vokst raskt både i antall og politisk inflytelse - vi er i ferd med å bli et mellomstort parti her i landet.

Ved valget i høst viste det seg at vi har støtte over hele landet, vi hadde stemmer i langt de fleste kommunene - og i mange, mange flere kommuner enn vi har lag

Og enda var det mange progressive mennesker som vi ikke nådde med muntlig agitasjon. SV fikk en kvart million stemmer - de har hittil ikke vært flinke til å organisere støttene sine.

Vi mener dette er en situasjon som AKP må utnytte til å bygge ut vår organisasjon kraftig - vi må ha som mål å gi tilbud om organisert aktivitet til alle som støtter oss over hele landet. Det er derfor lagt opp en plan for utbygging av partiet; den er lagt opp på grunnlag av kontakter gjennom mange år og stemmetallene. Vi prioriterer slik: store, viktige byer og industristeder.

For å kunne gjennomføre denne målsettinga trenger vi hjelp fra medlemmene, spesielt de som er under utdanning og ennå kan velge bosted. Ett eksempel: en mellomstor by med 4-5 kontakter og 40 stemmer. Kontaktene er dels eldre og folk i industrien, de har nesten ingen erfaring i politisk arbeid.

oooooooooooooooooooo

BØR VI DELE.... fra s. 41

Det er fare for at forbindelsen mellom ledelse og masser blir for dårlig (dvs. de ytre betingelsene for byråkratisering er store). Organiseringa vår skal jo være et middel for å gjennomføre politikken vår. I dag vil den bli best gjennomført, tror jeg, hvis vi deler O og A

For å komme i gang med arbeidet trenges det en eller to som har erfaring og kan organisere - en "lærer" i et slikt miljø kan gjøre underverker, og har gjort det mange steder før.

er dette "vanskelig", kan bare "framskredde" kamerater ta på seg slike oppgaver? Nei - alle vi som har drevet organisert arbeid i store politiske miljøer som Oslo, kan gjøre nytte for oss. Dessuten blir ingen overlatt til seg sjøl og "alle kontaktene" - det finnes distriktsstyrer i nesten alle fylker, og det finnes et sentralt organisasjonsutvalg (OU). Dessuten er dette morsomt - som Stig Holmås sa det: "Folk flest er bra!"

TA KONTAKT MED OU GJENNOM PARTILAGS-STYRET DITT!

Nina i OU

organisat

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

distri

som distriktsorganisasjon. I framtida kan det godt hende at, hvis vi holder oss til det vi kaller distriktsorganisasjonsplanet, vi må dele Oslo i flere distriktsorganisasjoner og feks. Akershus i tre (A, B +Follo + Romeriket).

Terje.

OM ÅRSMØTER I KLUBBER OG FORENINGER.

I forbindelse med årsmøtene i fagbevegelsen nå, er det nødvendig å rette oppmerksomheten på en del viktige saker. Årsmøter er ikke til å ta lett på. De er en grademåler for massenes politiske nivå og for hvor dype røtter vårt kommunistiske arbeid har satt.

Hovedtyngda av årsmøtejobbinga vår har tidligere gått på mobilisering rundt forskjellige uttalelser. Det er en viktig del av arbeidet som skal gjøres nå også. De sakene som er prioritert er:
STREIKEN VED HOLMENKOLLBANEN 1.MAI TIL LØNNSOPPGJØRET
DET KOLLEKTIVE MEDLEMSKAPET I DNA

Det er ikke nødvendig å begrunne disse sakenes her. Klassekampen har alt det stoffet dere trenger, det er kjente saker. Det som er viktig er å få tatt opp en del ideer på arbeidet med å gjøre fagbevegelsen til en kamporganisasjon, kampen mot sosialdemokratiets hegemoni og forholdet til SV.

En fagbevegelse for kamp er et spørsmål om en riktig politikk, dugelig kader og organisering av massene. Av disse sakene er det organiseringa som er brennpunktet. Sosialdemokratiets hegemoni viler på at de tidligere greide å organisere massenes aktivitet rundt deres politikk og ideologi. Dette hegemoniet er de i ferd med å miste fordi massene har avslørt samarbeidsideologien og fordi masseaktiviteten rundt den har forsvunnet. I dag har vi en masse bra kader i fagbevegelsen som har en riktig politikk, som ønsker en kamporganisasjon. Men de mangler den vitenskapelige oppsummeringa av arbeiderklassens erfaringer og uten den vil en uvergelig feile i kampen mot sosialdemokratiet. Bare vi kommunister er i stand til å tilføre fagbevegelsen disse erfaringene, bare vi er i stand til å gjøre dem til hele klassens eiendom. Våre kadre bør legge vekt på studier av sitatet på s. 177 (ny utg. lille røde) og hele spørsmålet om masselinja og ledelse av massekampen. Dette er viktig å understreke fordi vi har hatt en del tendenser til bare å se den ene sida ~~xx~~ i dette problemet - enten bare tanke på tillitsmannsjobben som viktig for oss eller bare mobilisering på saker uten tanke på fagbevegelsens kaderbehov. Og det er viktig fordi vi står i en situasjon med et SV ~~ix~~ i sterk framgang og spørsmålet blir da hvilken linje som skal seire, i deres eller vår. SV er ikke på sikt istand til å føre fagbevegelsen andre veier enn der DNA har ført den. Vi har allerede sett en rekke eksempler på hvordan partisjåvenismen blomstrer på saker som valg av tillitsmenn og hvordan de er villig til å gjøre knefall for høyresosialdemokratiet som i 1.mai-saka. Sjøl om vi har ei linje med enhet skal vi ikke unngå å ta kamp mot partisjåvinisme og feilaktig politikk. Det er ikke alltid likegyldig om tillitsmenn kommer fra oss eller SV. Vår enhetspolitikk følger linja med enhet-kamp-enhet og ikke enhet-enhet-enhet. Dette er sjølsagt ikke en oppfordring til en allmen kamp mot SV, men en advarsel mot de tendensene vi har sett når f.eks. våre kadre har venta at SV-folk skulle "gi" dem verv og mot at vi skal falle i den partisjåvenistiske fella.

Fagbevegelsen trenger kommunistiske tillitsmenn på alle plan. Vi vil særlig gjøre oppmerksom på to viktige områder: Foreningsrepresentantskap og Oslo Samorg. Det er disse fora som trekker opp mye av den politiske profilen i ~~akp/ml~~ fagbevegelsen. F.eks. er et sted som Samorg uhyre viktig nå i forbindelse med kampen mot SV/DNA samrøret 1.mai.

-----oo-----
STREIKEN VED HOLMENKOLLBANEN!
ALLE PARTIENHETER OG STEDSLAG MÅ FORETA INNSAMLINGER:
PENGENE SENDES TIL STREIKEKOMITEEN MED HILSEN LOKALAVDELING AV AKP(ml).

nb! ingen stedsnavn. Enkeltpersoner kan også sende inn på denne måten.

